

خبر

احداث مهم‌ترین پایگاه نظامی در خاورمیانه

تانک‌های پیشرفته روسی در «لاذقیه» مستقر شدند

● تقویت و توسعه حضور نظامی روسیه در سوریه همچنان ادامه دارد؛ درحالی‌که مقامات و رسانه‌های غربی به‌دقت مشغول رصد تحرکات نظامی مسکو در لاذقیه هستند، چندین تانک پیشرفته روسی هم در این پایگاه هوایی مستقر شده است. به نوشته روزنامه نیویورک تایمز، این پایگاه هوایی که از چند هفته پیش به مرکز توجه مقام‌های دولتی و رسانه‌های غربی بدل شده، به گواه شواهد، یکی از مراکز مهم نظامی خواهد بود. مقام‌های آمریکایی گفته‌اند تحرکات روسیه در این منطقه از سوریه نشان می‌دهد آنچه مسکو دارد در لاذقیه می‌سازد؛ پایگاه نظامی عظیمی خواهد بود که در دهه‌های گذشته سابقه نداشته است. وزارت دفاع آمریکا نیز اعلام کرده تجهیزات منتقل‌شده به این پایگاه هوایی حکایت از آن دارد که روسیه درصدد ساخت مرکزی کلیدی برای تأمین تسلیحات دولت «بشار اسد»، رئیس‌جمهوری سوریه، است و احتمالاً از آن برای هدایت حملات هوایی علیه مخالفان حکومت سوریه هم بهره خواهد گرفت. «جف دیویسن»، سخنگوی وزارت دفاع آمریکا، گفت: تحرکات نظامی اخیر روسیه در سوریه نشان می‌دهد آنها قصد دارند از پایگاه نظامی جنوب لاذقیه به عنوان پایگاه «عملیات هوایی خط مقدم» خود استفاده کنند.

متخصصان نظامی آمریکا با تحلیل تصاویر ماهواره‌ای به‌دست‌آمده از این پایگاه هوایی در جنوب لاذقیه، می‌گویند روسیه هفت تانک T-90، ۳۵ نفرسیر، ۱۵ خمپاره‌انداز و ۲۰۰ نیروی نظامی را تاکنون در این پایگاه مستقر کرده و تجهیزات لازم برای اسکان یک‌هزار و ۵۰۰ پرسنل را هم فراهم کرده و توسعه آن همچنان ادامه دارد. این پایگاه در نزدیکی خانه اجدادی خاندان اسد واقع است.

انکار مستمر مقامات روس

با وجود تمامی واکنش‌ها، اما «ولادیمیر پوتین»، رئیس‌جمهوری روسیه، همچنان سرسختانه از دولت اسد و سیاست‌هایش در منطقه حمایت می‌کند. او گفت اگر کشورش از دمشق حمایت نمی‌کرد، وضعیت سوریه بدتر از لیبی پس از معمر قذافی می‌شد. او در سخنانی تأکید کرد: تهدید داعش از مرزهای عراق و سوریه با فراتر گذاشته است و اعضای «سازمان پیمان امنیت جمعی» (CSTO) را تهدید می‌کند. رئیس‌جمهوری روسیه با گفتن اینکه «از بازگشت شهروندان تندرو روسیه، به کشورشان نگران است»، گفت: ما از دولت سوریه حمایت می‌کنیم و به ارائه حمایت نظامی از این کشور ادامه خواهیم داد. اگر از سوریه حمایت نکرده بودیم، یقیناً وضعیت این کشور بدتر از اوضاع لیبی می‌شد.

«سرگنی لاوروف»، وزیر خارجه روسیه، هم در واکنش به پوشش گسترده این ماجرا و گمانه‌زنی‌های پیرامون آن در رسانه‌های غربی، گفت: «تأمین تجهیزات نظامی همواره در جریان بوده و ادامه خواهد یافت و ورود این تجهیزات با ورود متخصصان روس همراه است، چراکه آنها باید به نیروهای سوریه روش‌های استفاده از این تسلیحات را بیاموزند». روسیه انکار می‌کند «تغییری بزرگ» در جریان است و می‌گوید همه این اقدامات با هدف «مقابله با تروریسم در سوریه» انجام می‌شود. اما روزنامه نیویورک تایمز درباره این پایگاه مهم مسکو در خاورمیانه، می‌نویسد: «پایگاه لاذقیه می‌تواند منافع استراتژیک روسیه در سوریه را تأمین کند و به آنها این امکان را هم می‌دهد حتی در صورت برکناری بشار اسد از قدرت، در تشکیل دولت جدید نقشی پررنگ ایفا کنند».

آشکار ترشدن اختلاف نظر مصر و عربستان

اختلافات مصر و برخی اعضای شورای همکاری خلیج‌فارس که دیدگاه‌های متفاوتی درباره بحران سوریه دارند، در نشست اخیر-وزاری خارجه اتحادیه عرب، آشکارتر شده و باعث به‌وجودآمدن تنش‌هایی در روابط این متحدان عرب شده است. مصر موضعی کاملاً متفاوت با عربستان و برخی دیگر از کشورهای عضو شورای همکاری خلیج‌فارس ازجمله قطر درباره بحران سوریه دارد. عربستان همواره بر این مسئله پافشاری می‌کند «بشار اسد»، رئیس‌جمهوری سوریه، نباید نقشی در آینده این کشور داشته باشد این درحالی است که مصر موضعی نرم‌تر دراین‌باره دارد و انعطاف بیشتری از خود نشان می‌دهد. قاهره هیچ‌گاه از برکناری بشار اسد صحبت نمی‌کند، بلکه همواره بر حل سیاسی بحران سوریه تأکید دارد. این اختلاف نظرات درباره سوریه در نشست اخیر اتحادیه عرب که در سطح وزاری خارجه برگزار شد، بیش از پیش خود را نشان داد. چند روز پیش اعلام شد «علی مملوک»، رئیس سازمان امنیت ملی سوریه، به قاهره سفر و با «عبدالقحاح سبسی»، رئیس‌جمهور این کشور، دیدار کرده است. پیش‌تر نیز یک هیأت رسانه‌ای مصری به دمشق سفر کرده بود. هنگام سفر ملک سلیمان بن عبدالعزیز، به آمریکا، گفته شد پادشاه عربستان به مصر نیز سفر می‌کند اما بعدا منابع سیاسی گفتند وی هرگز به قاهره سفر نخواهد کرد. منابع آگاه در کشورهای حوزه خلیج‌فارس می‌گویند پادشاه عربستان از عملکرد مصر و امارات درباره مسائل منطقه ازجمله بحران سوریه، عصبانی است.

بازگشت هواداران لگیدا به خیابان‌های آلمان

مرثیه‌ای برای یک‌قرن آوارگی

غربی می‌دانند، در حالی عصر روز دوشنبه و برای اولین‌بار پس از نزدیک به هفت ماه از افول این جنبش، در جمعیتی پنج‌هزارنفره به خیابان‌های درسدن آمدند که تظاهرات هم‌زمان ۵۰۰ نفر از هواداران این جنبش در شهر لایپزیگ، به درگیری انجامید. پلیس آلمان در پیاده‌ای اعلام کرد در تظاهرات هواداران لگیدا در شهر لایپزیگ، افراد نقابدار به سوی مأموران پلیس و خودروهای آنان بطری و مواد آتش‌زا پرتاب کرده‌اند. در این حملات که منجر به مجروح شدن دو مأمور پلیس شد، کسی بازداشت نشده است. این در حالی است که یک‌هزار نفر از مخالفان این تظاهرات نیز هم‌زمان در مرکز شهر لایپزیگ تظاهرات کرده و تلاش کردند با نشستن روی زمین، مانع ادامه راهپیمایی هواداران آن بشوند. اما دراین‌میان، لگیدا به عنوان یکی از نزدیک به ۱۰ سازمان متشابه محلی که با الگوبری از جریان راست‌گرای لگیدا در درسدن، خطمشی افراطی‌تری اتخاذ کرده است، در قیاس با دیگر همتایان حزبی و سازمان‌دهی‌شده خود، صرفاً نمایش بی‌وقم از سنتر درونی قدرت بین محافظه‌کاران و راست‌گرایان افراطی است. حتی اگر وعده دو ماه پیش لوتز باخمن، رهبر مستعفی این جنبش، مبنی بر تشکیل حزب و رقابت در انتخابات سراسری و محلی آلمان نیز محقق نشود، به‌نظر می‌رسد ورود سیل‌آسای مهاجران، دروازه‌های بوندشتاگ، پرامین آن کشور را زودتر از انتظارات روی راست‌گرایان افراطی خواهد گشود. «جایگزینی برای آلمان» یکی از این احزاب و نیروهای سیاسی است که با نظر به اتخاذ سیاست‌های سخت‌گیرانه مهاجرتی، آن هم در هنگامه‌ای که کشورش از ابتدای ماه جاری میلادی پذیرای بیش از ۹۰ هزار پناه‌جو بوده است، اکنون سر آن دارد تا پس از فتح کرسی‌های پارلمان اروپا، حداقل آرای لازم برای ورود به بوندشتاگ را به‌دست آورد. نتایج آخرین نظرسنجی مؤسسه اینسا حکایت از آن دارد حزب «جایگزینی برای آلمان» در حالی توانسته است با جلب آرای ۵٫۵ درصد از شهروندان آن کشور، به بیشترین میزان محبوبیت خود در چهار ماه گذشته دست یابد که کاهش حدود ۱٫۵ درصدی محبوبیت ائتلاف محافظه‌کاران به رهبری آنکلا مرکل، به گفته دبیر این مؤسسه نظرسنجی، نشان از گذراری بحران پناه‌جویان بر آینده سیاسی بلوک قدرت در آن کشور دارد.

جهان

تصویر

عدم توافق اروپا بر سر طرح توزیع پناه‌جویان

در هفته‌های گذشته و پس از سرازیرشدن پناه‌جویان به اروپا، پس از آلمان، اتریش، هلند و اسلوواکی نیز به کنترل مرزهای خود دست زده‌اند و به‌این‌ترتیب قرارداد شکن در برخی دیگر از کشورهای اروپایی تعلیق شده است. این اقدام که بخشی از واکنش به بحران پناه‌جویی است، با تقسیم متوازن‌تر پناه‌جویان و برخورد شدیدتر با باند‌های قاچاقچ انسان، تکمیل و همراه می‌شود. دولت آلمان که پیش‌تر مرزهایش را به روی مهاجران باز کرده بود، از روز یکشنبه گذشته به‌دلیل شمار بالای پناه‌جویان و کمبود امکانات برای پذیرش آنها پس از سال‌ها دوباره به کنترل مرز خود با اتریش اقدام کرد. پناه‌جویانی که از یونان و مقدونیه و صربستان خود را به اتریش می‌رسانند، درنهایت از این کشور عازم آلمان می‌شوند. این در حالی است که فقط در دو روز آخر هفته نزدیک به ۱۸ هزار نفر با عبور از مرز اتریش وارد مونیخ آلمان شدند. از سوی دیگر وزاری کشور اتحادیه اروپا در جریان نشستی در بروکسل، نتوانسته‌اند درباره تقسیم و جابه‌جایی ۱۲۰ هزار پناه‌جو میان خود براساس سهمیه‌بندی اجباری به اجماع نظر برسند. هرچند قریب‌به‌اتفاق این کشورها با این طرح موافقت کردند و قرار است مذاکره درباره آن در نشست دیگری در ماه اکتبر انجام شود. پیش‌تر کشورهای اروپایی به‌طور موقتی و پس از اینکه کنترل مرز اتریش و آلمان به وسیله پلیس آلمان، مقررات بازرسی مرزی اعمال کردند. همچنین مقررات سخت کنترل مرزی در مجارستان هم شروع شده است. پلیس مجارستان هم روز دوشنبه یک حصار مرزی را برای جلوگیری از ورود هزاران مهاجر که از طریق صربستان وارد این کشور می‌شوند کامل کرد. قوانین تازه، امکان استقرار پلیس در طول مرز برای بازداشت افرادی که مهاجر غیرقانونی به حساب می‌آیند یا سعی دارند از حصار مرزی بگذرند را فراهم می‌کند. لوکزامبورگ که ریاست اتحادیه اروپا را برعهده دارد، گفت انتظار می‌رود تصمیم امروز وزرا، در جریان نشستی در روز هشتم اکتبر قانونی شود. اما مژان اسلیورن»، وزیر خارجه لوکزامبورگ، گفت درباره مسئله سهمیه‌بندی کشورها برای پذیرش مهاجران همه همراه نشده‌اند. جمهوری چک، اسلوواکی و مجارستان قبل از این نشست فوق‌العاده، در میان کشورهای مخالف سهمیه‌بندی الزام‌آور بودند. «یگمار گابریل»، معاون صدراعظم آلمان نیز گفت کنترل مرزی که روز یکشنبه اعلام شد، نشانه آن است که آلمان به‌تنهایی نمی‌تواند به همه پناه‌جویان اسکان دهد. این در حالی است که پس از آلمان اتریش، اسلوواکی، لهستان و هلند نیز اعلام کردند کنترل مرزی را تشدید خواهند کرد. تشدید کنترل مرزها در حالی است که روز گذشته مجارستان ساعاتی پس از اعلام مقررات تازه برای جلوگیری از ورود سیل مهاجران به این کشور، در منطقه مرزی با صربستان وضعیت اضطراری اعلام کرد. «زلتان کواچز»، از سخنگویان دولت مجارستان، گفته است اعلام وضعیت اضطراری به پلیس اختیار ویژه می‌دهد و این امکان را برای مقامات فراهم می‌آورد برای کمک به پلیس، نیروی کمکی بفرستند. پلیس مجارستان بازداشت مهاجرانی را آغاز کرده است که به گفته مقامات، قصد داشتند به‌صورت غیرقانونی از موانع مرزی عبور کنند.

را فراترگه‌تواند و دوم اینکه با این حرکت دست بالا را در برابر سیاست حزب عدالت و توسعه گرفتند و تلاش کردند اتهام وارده به این حزب را که به‌دنبال آشوب و درگیری است رد کنند. تقابل حزب عدالت و توسعه در چند جبهه داخلی و خارجی و رویارویی با بازیگران قدرت منطقه‌ای، حاکی از آن است که ایدئولوژی حزب عدالت و توسعه و ماجراجویی‌های اردوغان در حال دامن‌زدن به نبرد قومی در این کشور است. فویبای اردوغان از قدرت‌گیری کردارها در منطقه در شرایطی که آنها سنگر اصلی مبارزه با تروریسم داعش هستند، گواه این امر است که بالانس سیاسی در داخل ترکیه توسط حزبی کردی را خطری برای آینده خود وصف می‌کند. بااین‌حال، همگامی گروه‌های فشار در ترکیه و همدستی جریان‌های تندرو با ارتشی‌های تمامیت‌خواه و نقش کاتالیزور عدالت و توسعه در سرکوب نیروها و برایندهای جدید ترکیه، حاکی از آن است روند دموکراتیزاسیون ترکیه امروز هنوز نتوانسته است عقابانت دموکراسی در ترکیه را درک کند و این آسیب جدی برای همزیستی اقوام و فرهنگ‌ها در سیاست ترکیه نوین خواهد بود.

گذشته عملکرد خود را توضیح بدهیم اما تکمیل آنها با توجه به عقیده درونی انتخاب‌ها صورت می‌گیرد».

سوم، کیسینجر از همان اوایل کارش یک ضدمدای‌گرا بود، او به همان اندازه که با مارکسیسم-لنینیسم دشمن بود، با شکل‌های سرمایه‌داری هم دشمنی داشت. او در تزش نوشته است: «بسیار خطرناک است که اجازه دهیم بحث درباره دموکراسی به محل بحث درباره کارآمدی سیستم اقتصادی تبدیل بشود». در مقابل آن هم نوشته بود: «بصیرت درونی آزادی، تمامیت‌خواهی را رد می‌کند حتی اگر از لحاظ اقتصادی بسیار کارآمد باشد». این نگاه با نگاه همتایان معاصرش از قبیل «والث روستو، تئوریسم سیاسی و اقتصادی که معتقد بود تا زمانی که نرخ رشد کشورهای سرمایه‌داری بالاتر از کشورهای کمونیستی باشد، در جنگ سرد برنده هستند، تقابل داشت. کیسینجر در نوشته‌ای با عنوان «الزام به انتخاب» هم نوشت: «تا زمانی که قادر بنایشم مفاهیم آزادی و احترام به شأن بشریت را برای ملت‌های تازه یعنی کنیم، لازم رقابت فلسفه‌های میان ما و کمونیسم یعنی خواهد بود. به بیان دیگر، آرمان‌های لیبرال‌دموکراتیک برای خودشان قابل دفاع خواهد بود، بدون آنکه به موفقیت‌های مادی سرمایه‌داری متکی باشند و برای آنها موضوعیت داشته باشد. این موضوعی بود که در دهه ۱۹۶۰ هنری تارزسم سهمی داشته باشد، در اصل تاوان شخصی هم برای شکست دیپلماتیک دهه ۱۹۳۰ پرداخت کرده بود.

دوم، کیسینجر که خودش را در کارهای «ایمانوئل کانت» غرق کرده بود، به مفهوم فلسفی کلمه یک ایده‌آلیست بود، تژ منتشرشده او با نام «معنی تاریخ»، یک نقد تحسین‌برانگیز از فلسفه تاریخ کانت بود. بحث اصلی کیسینجر این بود که «آزادی به‌عنوان فرایندی از تصمیم پرمعنای آلترناتیوها، یک تجربه درونی از زندگی است». کیسینجر در تزش نوشت: «مفهوم یک نفر درباره لازمه رویدادها هرچه که می‌خواهد باشد اما در لحظه عملکرد اجتماعی‌ناپذیرش شاید هیچ راهنمایی بر عملش نداشته باشد؛ هرچند که ما شاید بتوانیم با نگاه به

پیاده‌روی سیاسی

این حزب ناسیونالیست دگرخواه چپ به‌خوبی از آن بهره برد. رهبران این حزب به دلیل شرایط مشابه تاریخی و درس از مقاطع حساسی که امپراتوری عثمانی برای رهبران قیام مدنی کردهای ترکیه آورده بود، به‌خوبی درک کردند تنها گذاشتن مردم شهر علاوه بر اینکه دست ارتش را برای عملیات انتقام‌جویانه مانند سال‌های دهه ۹۰ باز می‌گذارد، موجب انزوای سیاسی این حزب و رهبرانش در اذهان عمومی ترکیه خواهد شد. اما با پیاده‌روی مسافت ۹۰ کیلومتر توسط آنان و عبور از شهرها و پیوستن خیل عظیمی از جمعیت شهرهای اطراف به این حرکت نمادین سیاسی، محاصره شکست، از دو منظر این حرکت حائزاهمیت است؛ نخست، حزب دموکراتیک خلق‌ها با این عمل می‌خواهد در مقابل دوربین‌ها به افکار عمومی جهان بفهماند راه ترکیه نوین از آشتی و گفت‌وگو می‌گذرد و کردها راه خود در مبارزه مدنی

معنی کیسینجر بودن

برای حفظ دولت، فرب هم لازم است

او در سال ۱۹۵۶ به دوست تاریخ‌دانش، «استفان گروبرارد» نوشت که «اصرار بر اخلاق محض در خودش یک حالت بی‌اخلاقی به وجود می‌آورد، چون غالباً به بی‌عملی کشانده می‌شود». اما کیسینجر می‌دانست که واقع‌گرایی هم می‌تواند فلج‌کننده باشد. او که در سال ۱۹۴۴ از آلمان هیتلری فرار کرده و به آمریکا پناهنده شده بود تا در شکست نهایی نازیسم سهمی داشته باشد، در اصل تاوان شخصی هم برای شکست دیپلماتیک دهه ۱۹۳۰ پرداخت کرده بود.

دوم، کیسینجر که خودش را در کارهای «ایمانوئل کانت» غرق کرده بود، به مفهوم فلسفی کلمه یک ایده‌آلیست بود، تژ منتشرشده او با نام «معنی تاریخ»، یک نقد تحسین‌برانگیز از فلسفه تاریخ کانت بود. بحث اصلی کیسینجر این بود که «آزادی به‌عنوان فرایندی از تصمیم پرمعنای آلترناتیوها، یک تجربه درونی از زندگی است». کیسینجر در تزش نوشت: «مفهوم یک نفر درباره لازمه رویدادها هرچه که می‌خواهد باشد اما در لحظه عملکرد اجتماعی‌ناپذیرش شاید هیچ راهنمایی بر عملش نداشته باشد؛ هرچند که ما شاید بتوانیم با نگاه به

افشین غلامی: بعد از آنکه بین نیروهای پلیس و شاخه نظامی حزب کارگران کردستان (پ‌ک‌ک) درگیری‌ها بالا گرفت، آشوب به داخل شهرهای کردنشین ترکیه کشیده شد. از سویی اعضای مسلح (پ‌ک‌ک) در چند شهر دست به اقدام تلافی‌جویانه علیه مواضع نیروهای پلیس زدند و از سوی دیگر هواداران و جمعیت زیادی از کردهای ترکیه به نشانه اعتراض به سیاست‌های «رجب طیب اردوغان»، رئیس‌جمهور ترکیه، نبرد مدنی را در داخل شهرها آغاز کردند. فسادت این درگیری‌ها در شهر «جزیره» بیشتر از نقاط دیگر بود؛ به نحوی که ارتش و پلیس علاوه بر استفاده از گاز اشک‌آور و ماشین‌های آبپاش، ناچار به استفاده از کلوله و سلاح گرم شد و علاوه بر آب، برق، گاز، تلفن را قطع و راه‌های ورودی به این شهر را مسدود کرد که درنهایت در این درگیری‌ها بیش از ۴۰ نفر جان خود را از دست دادند. اما «صلاح‌الدین دمیرتاش»، رهبر جوان و حقوق‌دان حزب «دموکراتیک خلق‌ها» و اعضای این حزب، در زمانی که مردم شهر در تنگنای ارتش و نیروهای امنیتی بودند، به این شهر وارد شد. این اقدامی تأثیرگذار و قدم سیاسی روبه‌جلویی بود که

منصور بیطرف: با ۹۲ سال سن، هنوز چهره‌ای برجسته

در سیاست خارجی آمریکااست. هم اتفاق یا رویداد خارجی که رخ می‌دهد، بدون شک به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم، طرف مشورت قرار می‌گیرد. هنری کیسینجر، آخرین کتاب خود با نام «نظم جهانی» را در سال گذشته نوشت که روزنامه «فایننشال تایمز» به تمامی نامزدان ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۶ ایالات‌متحده توصیه کرد که حتماً آن را بخوانند.

اکنون هفته‌نامه «فان افرز» در تازه‌ترین شماره خود

به «او» پرداخته است و «نیال فرگوسن» این سؤال را طرح کرده که «کیسینجربودن یعنی چی؟».

به نوشته فرگوسن، «جداً از عمر دراز کیسینجر، دلایل زیادی هست که بسیاری از رهبران جهان -که در میان آنها «شنی جین پینگ»، رئیس‌جمهور چین هم هست- از مشاوره هنری کیسینجر که نزدیک به ۴۰ سال پیش از وزارت خارجه ایالات‌متحده کنار گذاشته شد، بهره می‌برند. در این خصوص، «باراک اوباما»، رئیس‌جمهوری آمریکا، مستثنا است؛ از زمان «دوایت آیزنهاور»، او اولین رئیس‌جمهوری ایالات‌متحده است که خواهان مشورت‌های کیسینجر نیست. به طور متناوب، توصیه‌کنندگان زیادی به اوباما می‌گویند که بیشتر «کیسینجری» باشد. دیگرانی هم هستند که می‌گویند اوباما در عمل «کیسینجری» است. اما واقعاً این واژه، یعنی «کیسینجری بودن»، یعنی چی؟

فرگوسن می‌نویسد: «پاسخ معمول به این سؤال این است که کیسینجری‌بودن یعنی واقع‌گرایی، فلسفه‌ای که مشخصه آن ارزیابی خونسردانه از سیاست خارجی در فضای منفعّت شخصی ملی است».

«استانلی هافمن»، همکار سابق کیسینجر در دانشگاه «هاروارد»، او را همانند ماکیاوولی می‌دانست.

هافمن در سال ۱۹۸۳ نوشت: «او [کیسینجر] معتقد است که برای حفظ دولت، هم فرب هم لازم است و هم بی‌رحمی… [حتی اگر] به بهای دشمنی‌های بیرونی و درونی تمام نشود». بسیاری از نویسندگان دیگر هم فرض را بر این گذاشته‌اند که کیسینجر خودش را بر اساس قهرمان‌های موردعظرش، «کلمنتس فون مترنیخ» اتریشی و «اوتو فون بیسمارک» پروسی که

رویداد

از سرگیری فعالیت اتمی توسط کره‌شمالی

● کره‌شمالی یک روز پس از تهدید به آزمایش موشکی، اعلام کرد تمام تأسیسات تولید سوخت بمب اتمی را به‌کار انداخته و فعالیت‌های خود را در این زمینه از سر گرفته است. به گزارش آسوشیتدپرس، کره‌شمالی در بیانیه‌ای دولتی گفت تأسیسات تولید پلوتونیوم و غنی‌سازی اورانیوم با خلوص بالا در مجتمع هسته‌ای یونگ‌یونگ «بازایی، تغییر یا تنظیم شده و کار عادی خود را از سر گرفته‌اند. یونگ‌یانگ روز دوشنبه هشدار داده بود آماده است پرتاب موشک‌های ماهواره‌بر را از سر گیرد. این موشک‌ها قادر به حمل کلاهک هسته‌ای هستند و می‌توانند تهدیدی برای خاک آمریکا باشند. مدیر سازمان توسعه قضایی ملی کره‌شمالی دراین‌باره اظهار کرد: «دانشمندان در حال اجرای مرحله نهایی پرتاب یک ماهواره نظارتی برای پیش‌بینی آب‌وهوا هستند». وزارت دفاع کره‌جنوبی گفت پرتاب موشک دوبرد نقض «عدی» قطع‌نامه‌ای سازمان‌ملل به‌شمار می‌رود. بااین‌حال، این وزارتخانه گفت هیچ نشانه‌ای مبنی بر قصد کره‌شمالی برای پرتاب این موشک‌ها مشاهده نشده است.

هموارشدن مسیر برای تعیین جانشینی برای بوتفلیقه

● با ایجاد تغییرات آرام اما گسترده در سازمان اطلاعات الجزایر که از رقای اصلی قدرت در این کشور محسوب می‌شود، به‌نظر می‌رسد رئیس‌جمهور الجزایر و حلقه نزدیکانش در حال فراهم‌کردن شرایط تغییر زمامدار این کشور هستند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، «عبدالعزیز بوتفلیقه» از سال ۱۹۹۹ حکومت را در این کشور نفت‌خیز آفریقایی در دست دارد اما اخیراً نگرانی‌ها نسبت به اینکه او چقدر می‌تواند در قدرت بماند افزایش یافته است. این سیاست‌مدار ۷۸ساله، سال گذشته مجدداً در انتخابات پیروز شد اما فقط یک‌بار در کمین انتخاباتی‌اش حضور یافت در حالی که آثار سکنه‌اش در سال ۲۰۱۳ نمایان بود و روی ویلچر نشسته بود. این درحالی است که محمد مدّین (معروف به ژنرال توقیف)، رئیس قدرتمند اداره اطلاعات الجزایر، رقیبی بالقوه برای قدرت محسوب می‌شد. اما روز یکشنبه معاون این ژنرال ۷۲ساله جانشین او شد؛ اقدامی که به گفته تحلیلگران، کنترل کامل بوتفلیقه و حلقه نزدیکانش بر اطلاعات و سیستم امنیتی این کشور را ممکن می‌کند. به گفته یکی از تحلیلگران عرب، رئیس‌جمهور الجزایر اکنون پس از ۱۶ سال زمامداری قدرت در این کشور، برای واگذاری آن آماده می‌شود اما به‌نظر می‌رسد تلاش دارد جانشینش و شرایط انتخاب او را خودش تعیین کند.

ترنبال: اقتصاد استرالیا بهبود می‌یابد

● درحالی‌که مردم استرالیا روز خود را با چهارمین رهبر در دو سال اخیر آغاز کردند، «مالکوم ترنبال»، نخست‌وزیر جدید استرالیا، متعهد شد بر بهبود اقتصاد بی‌روفق کشورش تمرکز کند. به گزارش روتیترز، حزب حاکم «لیبرال» دوشنبه‌شب در رأی‌گیری محرمانه خود «تونی ابوت» را برکنار کرد و به‌نفع مالکوم ترنبال، کارآفرین و سرمایه‌گذار مولتی‌میلیاردر که در بین رأی‌دهندگان از محبوبیت بالایی برخوردار است، به‌عنوان نخست‌وزیر منتخب استرالیا رای داد. ترنبال سه‌شنبه در مسیر رفتن به سمت پارلمان، به خبرنگاران گفت: من بسیار خوشبین هستم و ما در چند هفته آتی نهادهایی که سعادت ما در سال‌های پیش‌رو را تضمین می‌کنند، راه‌اندازی خواهیم کرد. به‌شدت انتظار می‌رود ترنبال کابینه دولت را ترمیم کند. حزب اپوزیسیون «کارگر» استرالیا به‌سرعت به ترنبال پرچسب «مولتی‌میلیاردی که در یک امارت اعیانی زندگی می‌کند و هیچ چیز از زندگی روزمره استرالیایی‌ها نمی‌داند»، زد.

دیدار خالد مشعل با اردوغان

● رئیس‌جمهوری ترکیه در دیدارش با «خالد مشعل»، رئیس دفتر سیاسی حماس در آنکارا، تجاوزات اسرائیل علیه مسجدالاقصی و مقدسات فلسطین را محکوم کرد. او همچنین در تماس تلفنی با «بان‌کی‌مون»، خواستار اقدام جدی سازمان‌ملل برای توقف اقدامات تل‌آویو شد. به گزارش خبرگزاری آنا‌تولی، خالد مشعل در دیدار با اردوغان که پشت درهای بسته انجام شد، درباره مسئله فلسطین و یورش وحشانه نیروهای رژیم صهیونیستی به مسجدالاقصی گفت‌وگو کرد. از سوی دیگر، نظرسنجی «مترویل» نشان می‌دهد حزب حاکم «عدالت و توسعه» ترکیه نمی‌تواند در انتخابات آتی در ماه نوامبر اکثریت مجلس را در اختیار گیرد. حمایت از حزب حاکم عدالت و توسعه در ترکیه از ۴۰٫۹ درصد در ماه ژوئن به ۴۱٫۴ درصد افزایش یافته اما این افزایش به میزانی نیست که این حزب بتواند در انتخابات ماه نوامبر به اکثریت دست یابد. نتایج این نظرسنجی که توسط شرکت مترویل انجام شده نشان می‌دهد آرای حزب اصلی مخالف «جمهوری‌خواه خلق» ۲۷٫۳ درصد، حزب «حرکت ملی» ۱۵٫۳ درصد و حزب «دموکراتیک خلق‌ها» ۱۳ درصد است.